

d'oude Peperbusse vertelt..." (1976), "Ode aan Oostende" (1977), "Vertellingen uit het Zeepaardje" (1978).

Sedertdien is hij de weg opgegaan van de romans en de verhalen. Zijn belangrijkste publicaties zijn "Paardjes uit Polen" (1981), "De Non" (1983), "Boobie-Woogie" (1986), "Sakura" (1988), "De glazen benen van de generaal" (1991). Verder verscheen een verhalenbundel "Trekvogels" in 1984 en een literaire kroniek "Bericht uit Bredene" in 1987. John GHEERAERT won een aantal literaire prijzen waaronder een academieprijs.

Als leraar beheerst hij het woord evengoed als de pen. Als U wilt weten wat de anderen over Oostende te zeggen hebben moogt U deze avond niet missen. Zoals steeds is de toegang vrij en kosteloos ook voor niet leden. Men zegge het voort en wij verwachten U stellig.

J.B. DREESEN

DE LOKALE OOSTENDSE REDERIJEN IN 1820

door Raymond VANCRAEYNEST

In mijn vorige bijdrage onder dezelfde titel (De Plate, 24e jg., nr. 5, mei 1995) heb ik uiteengezet hoe dat de burgemeester van Oostende, Charles DELMOTTE, aan de gouverneur Baron Joseph DE LOEN D'ENSCHEDÉ op 23 juni 1820 liet weten dat de Oostendse reders 58 zeeschepen bezaten, waarin niet begrepen waren de 40 doggers en korvers, die de kabeljauwvisserij bedreven, en ook niet de 20 schuiten die op verse vis voeren.

Waarschijnlijk in verband met die zaak stelde de Handelskamer van Oostende op 8 juli 1820 een lijst op : "Staat der zeevarende schepen waarin begrepen zijn de visserssloepen en schuiten uitgerust binnen Oostende". Onderaan die lijst staat vermeld "volgens alle mogelijke opzoekingten ten nauwkeurigst opgemaakt te Oostende, den 8 Jullij 1820" (1).

Welke soorten schepen worden er vermeld ? In totaal zijn er 110 schepen. Daaronder zijn er 36 sloepen, 14 schuiten, 3 hoekers, 1 bom en 1 kotter, samen 55 schepen waarvan we mogen aannemen dat ze voor de visserij bestemd waren. Verder worden nog 11 binnenlanders vernoemd die wel uitsluitend voor de vaart op de binnenwateren zullen aangewezen geweest zijn.

De benaming tjalk en smak duiden verwante scheepsvormen aan, beide met zijzwaarden. Ze schijnen zowel voor de visserij als voor de koopvaardij gebruikt geweest te zijn, en o.m. wellicht voor het vervoer van oesters en kreeften. In de lijst komen 6 smaks en 1 tjalk voor.

De overige 37 schepen zijn zeilschepen voor de grote vaart : 8 driemastschepen, 1 driemastgalioot, 15 brikken, 1 fregat, 1 schoener, 5 kofschepen en 6 galjassen.

Wie waren de eigenaars van die schepen ? Laat ik eerst beginnen met de 11 binnenlanders. De familie DE SORGHÉ is een echte

familie van binnenschippers. De weduwe DE SORGHEN en verder Jan, Jacobus, Joseph en Charles DE SORGHEN hebben elk één binnenlander. DE POTTER bezit 2 binnenvaartuigen, BOUWENS, Jean VAN DEN KERCKHOVE, Everard DEN DUYTS en GARLINCK hebben er elk één. De families DE SORGHEN en VAN DEN KERCKHOVE, die trouwens verwant waren, treffen we al aan bij de binnenschippers in de jaren 1750-1760 en vele jaren tevoren was dat ook al het geval (2).

Bekijken we nu de reders ter visserij. De rederij DE VISSCHER & ROYON bezit 5 sloepen; HELLEIN en CALLENS bezitten elk 3 sloepen en de laatste bovendien nog 1 schuit. Beschikken voorts over 2 sloepen : DE VANDER-LEEP, GILLEGODT, HUIJZE, FREYMAN-DE POTTER, PERRIER, C. MUSIN. Hebben slechts één sloep : de weduwe DENYS, HINTENS, F. PIETERS. DE BARSEE heeft 1 sloep en 1 kotter; P. SEGAERT 1 sloep en 1 schuit; BATAILLE 1 schuit en 1 bom. Tenslotte zijn er reders die alleen schuiten hebben : STEENKISTE 2 en HOESTMAN, DASSONVILLE, VAN ISEGHEM-ENGELS, DICKSCHEN, BATENS & CONSALES, COONEY fils, Philippe CONSALES en HUILMAND elk één. Van IMSCHOOT beschikt over 3 hoekers. De weduwe VAN CUYL heeft één tjalk. Hebben elk één smak : DE BROUWER & HERREWIJN, UYTBORK & DE PLA, DOBELAERE, DE BARSEE, Jacques VAN DEN KERCKHOVE.

Tenslotte bekijken we de rederijen ter koopvaardij. Het valt dadelijk op dat die ook vaak nog een paar vissersboten bezaten. De grootste rederij was deze van J. & J. DE VETTE. Ze bezaten 4 driemasters, 2 brikken, 1 schoener, 1 kof en 1 smak; 9 in totaal.

De firma BAES-DE BAL & Co hadden 7 schepen : 1 driemaster, 4 brikken en verder 1 sloep en 1 schuit. François SERRUYS & Co had 6 schepen : 2 driemasters, 2 brikken, 1 driemastgaliot en ook één sloep. B. VANDERHEYDE had 4 schepen : 2 galjassen en ook 2 sloepen. C.F. LAUWERS had ook 4 schepen : 1 fregat, 2 brikken en 1 kof.

SERRUYS-VANDERHEYDE hadden 3 schepen : 1 brik en 2 galjassen. Ook VAN CLEEMPOEL had 3 schepen : 1 kof en 2 sloepen; DE BARE eveneens 3 schepen : 2 brikken en 1 kof. LANSZWEERT had 1 galjas en 2 sloepen.

Uiteindelijk waren er reders die slechts één schip hadden : GHESQUIERE 1 galjas; BORGHERS 1 kof; THUYS-VERBEKE en de weduwe BENINGHE elk één brik; LAMS één driemaster.

Welke rol spelen de Oostendenaars nu in de koopvaardij, in de visserij, in de binnenvaart ?

-
- (1) R.A. Brugge. Fonds Kamers van Koophandel. Oostende, bundels 730 tot 774. Bundel 744, Correspondentie 1818-1820.
 - (2) A.R.A. Brussel. Geheime Raad. Oostenrijkse periode. Bundel 280/B.